

Amit már a résztvevők nem láthattak: míg a találkozó résztvevői a jól sikerült rendezvénysorozat emlékeivel hazafelé készülődtek, addig mintegy ötven egyetemista vasárnap szinte egész nap dolgozott a sportcsarnokban. A találkozóra a Kereskedelmi Szakközépiskolából péntek reggel ide szállított székeket és asztalokat a zuhogó esőben teherautókra kellett felrakniuk, és vissza kellett szállítaniuk eredeti rendeltetési helyükre, a szakközépiskola osztálytermeibe, hogy hétfőn az oktatás zavartalanul folytatódhasson.

Itt kell megköszönjük a miskolci, dunaiújvárosi és soproni diákoknak a rendezvénysorozat zavartalan lebonyolításában való segítségüket. Végül soroljuk fel a szervezők, a támogatók és a védnökök neveit is:

A találkozó védnökei: dr. Nagy Imre, Eger Megyei Jogi Város polgármestere, dr. Tolnay Lajos, az OMBKE elnöke, Cserép János, az OEE elnöke, Válasza József, a Mátrai Erőmű Zrt. elnöke, az MBSz elnöke.

Szervező Bizottság: Nagy Lajos (főszervező), Czene János, Friedel Veronika, dr. Gagyi Pálffy András, Gombár

Jánosné, Kovács Sándor, Morvai Tibor, dr. Pataki Attila, Schmotzer András, Tietze Nándor Pál, Törő György.

Támogatók: Borsodi Hagyományörző Alapítvány, Egererdő Zrt., Egri Dobó István Vármúzeum, Egri Vagyonkezelő Zrt., Goteam Kft., Kalcit 2000 Kft., Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközépiskola, Mátrai Erőmű Zrt., MOL Nyrt., MKB Bank Rt. Északi Régió, Omya Hungária Kft., Ózdi Acélmű Kft., Perlit 92 Kft., Városgazdálkodás Eger Kft., Vértesi Erőmű Zrt.

A Szervező Bizottságnak a találkozót lezáró kiértékelésén Szántósy Rafael, Eger alpolgármestere tolmácsolta a város elismerését a szervező egyesületeknek, és felajánlotta, hogy a jövőben is örömmel helyt adnak az OMBKE hazai és nemzetközi rendezvényeinek.

Jó szerencsét! Üdv az Erdésznek!

GPA

T. Olvasóink! A színes megjelenés érdekében a találkozó fényképeit a 31-33. oldalon találják.

Miskolc – Sopron – Selmecebánya Csille- és Rönktolás 2006

Jelentős, az egész bányász-, kohász- és erdésztársadalmat megmozgató eseményre került sor az idei év augusztusában. A Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi- és Műszaki Anyagtudományi Karának hallgatói összefogva a Nyugat-Magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki- és Erdőmérnöki Karának hallgatóival Miskolcra egy csillét, Sopronból pedig egy díszesen faragott rönköt toltak el Selmecebányára. A mentori szerepet a Műszaki Földtudományi Kar vállalta fel. A csille- és rönktolók útközben találkoztak, Parassapusztán, és onnan a két társaság együtt haladva ért el Selmecebányára, hogy méltó helyére kerüljön a csille és a rönk, hirdelve az utódok elkötelezettségét, tiszteletét és szeretetét az egykori alma mater iránt. Örömmel tapasztaltuk, hogy a csille- és rönktolásban részt vettek egyetemünk más karainak hallgatói is. Voltak köztük gépész-, bölcsész- és egészségügyi hallgatók, sőt dunaiújvárosiak is.

A hallgatók kezdeményezését támogatják a karok vezetői, Selmecebánya polgármestere és polgárai is. És segítette az a nagyon sok támogató is, aki az első hívó szóra, tehetségéhez mérten kisebb-nagyobb adományokkal járult hozzá, hogy ez a dicséretes kezdeményezés sikeresen, és nem utolsósorban jókedvűen megvalósulhasson. Megható volt olvasni már a felhívás után pár órával a leveleket, amelyek különféle összegeket ajánlottak fel. És a felajánlások azután sem maradtak el, hogy a rönktolók és a csilletolók elindultak. Szükség is volt a támogatásra, hiszen pl. a csille kerekeit folyamatosan kellett cserélni, útközben is merültek fel váratlan kiadások, és hát nem utolsósorban az üdítőket, ásványvizet és a jó árpalét sem adják ingyen, ami azért elmaradhatatlan kelléke a csille- illetve rönktolásnak.

De megmutatkoztak a támogatásnak anyagiakkal ki nem fejezhető formái is. Sokan meglátogatták őket út-

közben is, hogy némi enni- és innivalóval, de főleg barátságukkal és szeretetükkel támogassák őket. Hogy élőszőben is elmondhassák, mennyire jó kezdeményezésnek tartják ezt a vállalkozást, és értékelik áldozatvállalásukat, hogy porban, időnként sárban, nem kis emelkedőket leküzdve, az időjárás viszontagságainak kitéve húzták-tolták szakmaiknak eme két jelképét. És itt bizony összekeveredtek a szakmák. Kohászok látogattak erdészeket, erdészek bányászokat és kohászokat, nem az volt a fontos ki melyik tanintézményben koptatta a padokat. Egy volt a fontos: mi mind Selmecebánya utódai vagyunk, a selmeci szellem hordozói, az egykori selmecebányai diákság örökösei. A fiatalság nevében e helyről köszönöm meg mindenki önzetlen támogatását!

Ez a csille és rönk ott fog állni a Bányászati-Kohászati, illetve Erdészeti Palota aulájában, és biztos vagyok benne, hogy minden év szeptemberében, amikor Selmecebánya a Szalamanderen fogadja a sok száz hálás utódot, ott fogunk állni meghatóva mellettük, és amíg a himnuszokat énekeljük, szemünk a háromnyelvű táblán megnyugodva, gondolataink azoknál a fiataloknál fognak járni, akik ezt a csillét és rönköt – mondjuk ki, nem kevés veszély mellett – eltolták ideig.

Ez a rönk- és csilletolás egyébként nem az első a „csilletolások” történetében. Egy csille 1989 óta Sopronban, egy pedig Dunaiújvárosban hirdeti a fiatalok egymás iránti barátságát és szeretetét. Ugyanezt fejezi ki a faragott rönk is a Miskolci Egyetem parkjában, amit 2002-ben toltak ide a soproni diákok.

2006-ban a miskolci és soproni hallgatók újabb együttes akcióval kívántak tisztelni a mindkét egyetem jogelődjének számító – 1735-ben Selmecebányán alapított, a világ első felsőoktatási intézményének tekintett – alma mater, és nagyhírű professzorainak emléke,

valamint a közös múlt és a diákság összetartozása előtt. Az esemény egyúttal megemlékezés a miskolci, soproni egyetemek jogutód karai, valamint a kassai, zólyomi, osztravai és leobeni egyetemek szellemi örökséget vállaló karai által kötött együttműködés – Deklaráció – aláírásának ötödik évfordulójára is. A csille- és rönktozással kapcsolatban 2006 októberében a selmecebányai polgármester vezetésével ünnepségre kerül sor Selmecebányán.

A rönktozók július 30-án, a csilletozók pedig augusztus 1-jén 6 órakor indultak. A miskolci indulásnál ott volt *dr. Patkó Gyula*, a Miskolci Egyetem frissen kinevezett rektora, *dr. Böhm József*, a Műszaki Földtudományi Kar dékánja, *dr. Ormos Tamás* dékánhelyettes és *dr. Gácsi Zoltán*, a Műszaki Anyagtudományi Kar dékánja. Az első néhány száz méteren ők tolták a csillét, hogy aztán jó utat kívánva átadják azt a korai időpont ellenére is vidám hangulatban lévő hallgatóságnak.

Útközben a borsodi iparvidéken áthaladva mindjárt az első szálláshelyen megtapasztalhatták, milyen is a szolidaritás. *Vadna* lakói, élükön a polgármesterrel és családjával, gazdagon terített asztallal várták a csilletozókat. De megvendégtették őket *Salgótarjánban*, *Etesen*, *Órhalmon* és *Ipolyvecén* is. És útközben is több alkalommal. A sor nem teljes, elnézést kérek, ha valaki kimaradt volna.

A hallgatók útját egy erre az alkalomra létrehozott honlapon követhették, amely bár szerény küllemű, de annál több információt tartalmazott illetve tartalmaz. Naprakészen tájékoztatta a bányász-, kohász-, erdész-társadalmat, de nem csak azt, hanem nagyon sok „civil” érdeklődőnk is. Dicséret illeti a sajtót is; nagyon sokat tudósítottak az eseményről. Ezen a honlapon igyekeztünk összegyűjteni minden anyagot, ami az írott és elektronikus médiában megjelent. Az útközben történetekről még beszédesebben szól az a *sok fénykép*, ami ugyanott megtalálható.

Augusztus 9-én délelőtt találkoztak a soproni hallgatók a miskolciakkal, természetesen nagy volt az öröm. Néhányan a régebben végzetek közül várták őket sörrel és mérhetetlen nagy szeretettel. Az itt tapasztalható

örömet és boldogságot nehéz szavakkal leírni, most inkább a képekre és az olvasó fantáziájára szeretnék hagyatkozni. Nem sokkal egy óra után elindult a csille és a rönk Selmecebánya felé, immáron szlovák földön. Innentől mi itthon maradtunk kicsit jobban izgultunk, magunk között sem mondtuk, mitől féltjük őket. Nagy megkönnyebbüléssel olvastuk aztán a jó hírt hozó sms-t, hogy megérkeztek, ott vannak a *Kammerhofban*. Itt Selmecebánya polgármestere, *Marian Lichner úr* fogadta a fiatalokat a Műszaki Földtudományi Kar dékánja és dékánhelyettese társaságában. Az asztalokon sör és borovicska, a lelkekben pedig öröm és büszkeség honolt!

A rövid ünneplést követte a hazautazás, majd este 8-kor a nagyon zártkörű szakestély. A résztvevők teljes mértékben a rönk- és csilletozók köréből és a két érintett kar néhány vezetőjéből kerültek ki. A hangulat felszabadult volt, a résztvevők hol prózában, hol ezekre az alkalmakra komponált és írt dalokkal számoltak be az esemény vidámabb pillanatairól. Bízom benne, hogy előbb-utóbb ezek szerkesztett változatai olvashatók lesznek a honlapon is.

Végül nekem, aki végig figyelemmel kísértem útjukat, engedtessek meg egy gondolat. Amikor a fényképet felraktam, gyakran éreztem meghatottságot azon lelkesedést látván, ami az arcokon tükröződött, amikor hatalmas erőfeszítéssel tolták felfelé mindenki a maga terhét, de akkor is, amikor a *kohász kolléga a soproni diákokkal együtt* tolták a rönköt. És ilyenkor azért kicsit könnybe lábadt az én szemem is. Azt hiszem, mindnyájunk nevében mondhatom:

Köszönjük szépen lányok, fiúk, igazán nagyon köszönjük!

Jó szerencsét! Üdv az erdésznek! Legyen fényes sikere a kohásznak!

Morvai Tibor

Az eseményről néhány fényképet a színes megjelenés érdekében a 34. oldalon láthatnak tisztelt olvasóink.

A www.uni-miskolc.hu/~ombkeeo/csilletolas/index.html honlapon további képek és ismertetések találhatóak. *(Szerkesztőség)*

Külföldi hírek

Épül a világ legnagyobb alumíniumkohója

Abu Dhabi-ban, a Khalifa kikötő közelében 6 Mrd USD értékű zöld mezős beruházásként évi 1,2 Mt teljesítményű alumíniumkohó épül. A kohót egy 2600 MW-os gáztüzelésű villamos erőmű látja el energiával.

Hasonló kohó működik már Dubai-ban 861 kt/év, és Oroszországban (Szibériában a Bratski vízierőműnél) 1 Mt/év kapacitással.

Engineering and Mining Journal 2006. április

Bogdán Kálmán

Új rézkohó Kazahsztánban

Kelet-Kazahsztánban Ust-Kamenogorsk-ban a Kazzinc bányászattal együttműködve épít egy 70 kt/év kapacitású rézkohót a svájci Glencore International vállalat. A Kazzinc

bányavállalatnak ezenkívül még van egy 288,5 kt/év cink-, egy 130 kt/év ólom- és egy 330 kt/év réztermelésű üzeme.

Engineering and Mining Journal 2006. április

Bogdán Kálmán

A világ legnagyobb réz-arany lelőhelye

A geológusok kutatásainak köszönhetően Nyugat-Pakisztánban tárták fel Reko Diq régióban jelenleg a világon ismert legnagyobb (2,4 Mrd t) réz-arany érlelőhelyet, melynek érce 0,51% rezet és 0,27 g/t aranyat tartalmaz. A világ nagy multinacionális bányászati cégei (BHP Billiton, IB Daiwa, Crosby Capital, Antofagasta és Tethyan) folyamatos árajánlataikkal harcolnak a bányászati jog megszerzéséért.

Engineering and Mining Journal 2006. április

Bogdán Kálmán

KÉPEK A BÁNYÁSZ-KOHÁSZ-ERDÉSZ TALÁLKOZÓRÓL

A zászlók bevonulása a sportcsarnokba

Dr. Tolnay Lajos megnyitja a találkozót

A találkozó résztvevői a sportcsarnokban

A Lajtha László Néptáncgyűttes műsora

Kirándulás a Stímetz erdészházhoz

A felsőtárkányi mazsorettek a felvonuláson

KÉPEK A BÁNYÁSZ-KOHÁSZ-ERDÉSZ TALÁLKOZÓRÓL

OMBKE vezetők a menet élén

A miskolci Bányász Zenekar

Bányász felvonulók

Kohász főiskolások zászlókkal

Kohászok a felvonuláson

Erdészek a menetben

KÉPEK A BÁNYÁSZ-KOHÁSZ-ERDÉSZ TALÁLKOZÓRÓL

*Emlékszalagok felkötése a zászlókra
(előtérben dr. Nagy Imre polgármester)*

*Elvonulás a Dobó térről
(soproni egyetemisták a zászlókkal)*

Az oroszlányi mazsorettek és zenekar

Dani Zoltán bányász valétaelnök a „vártán”

Kovács Kati és az oroszlányi lányok

A fémkohászok tiroli tánca

SOPRON-MISKOLC-SELMEC CSILLE- ÉS RÖNKTOLÁS 2006

*Indulás Miskolcra „teljes főpapi segédlettel”
dr. Patkó Gyula, dr. Gácsi Zoltán, dr. Bóhm József
a csille mögött*

Itt még könnyűnek látszik

A salgótarjáni Bányászati Múzeum előtt

Pihenő

Szlovákiában az erdészekkel együtt

Selmecebányán a Kammerhofban